

Nr. van het vonnis : 4700

Nr. van het Parket : BG66.97.2278/94

Nr. van het Repertorium : 4700

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, ZESTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, aangaande vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen :

gehoren te _____, kok,
wonende te _____, op _____
vertegenwoordigd door meester _____, advocaat te _____

verdracht van :

Bij inbreuk op het artikel 64 lid 1, 2 en 5 van de wet van 29.03.1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan of hoe dan ook, de bepalingen van titel II van de wet overtreden te hebben, meer bepaald :

- a) door als mede-eigenaar zonder de overeenkomstig art. 44 § 1 vereiste voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergoeding van het college van burgemeester en schepenen, gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, een bestaande woning afgebroken, herbouwd of verbouwd te hebben, namelijk een overdekt terras gebouwd te hebben
 - in april 1993
- b) door er werk omschreven werken het instandhouden te hebben
 - in de periode van 1 april 1993 tot de tenuitvoerzetting van de dagvaarding.

de kadastrale omschrijving van het onroerend goed, voorwerp van het misdrijf zijnde

ligging : gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming :

aard en oppervlakte :

Handelshuis 18a/67ca.

wijk en nummer van het kadaster :

en de eigenaars) - eigenaars, ervan geïdentificeerd zijnde als :

1. naam en alle voornamen :
geboorteplaats en -datum :
beroep en woonplaats : kok.
2. naam en alle voornamen :
geboorteplaats en -datum :
beroep en woonplaats : kokkin.

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagde betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van de gedaagde in zijn antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

VERBETERING VAN DE DAGVAARDING.

Inmiddels is de wet van 29.03.1962, waarnaar in de dagvaarding gerefereerd wordt, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven en vervangen door het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

De strafbaarstelling opgenomen in de dagvaarding is thans opgenomen in art. 146 van het decreet van 18.05.1999.

Bovendien dient de hoedanigheid van de beklagde duidelijk gemaakt te worden.

De dagvaarding dient terzake de telsteleggingen 1 en 2 dan ook verbeterd te worden in de navolgende zin:

"Als dader, ofwel om het wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, ofwel om door enige daad tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arghstigheden, rechtstreeks het wanbedrijf te hebben uitgelokt, en namelijk:

Bij inbreuk op de artikelen 99 § 1, 1° en 146, lid 1, 1° van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning of in strijd met deze vergunning gebouwd hebben, op een grond één of meer vaste inrichtingen geplaatst hebben, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid hebben, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, en deze handelingen, werken of wijzigingen uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben, namelijk:

- een overdekt terras gebouwd te hebben in april 1993
- de sub 1 omschreven werken in stand gehouden te hebben in de periode van 1 april 1993 tot heden datum van de dagvaarding".

FEITELIJKE GEGEVENS.

Op 07.03.1994 maakt de beklagde bekend dat hij het bestuur van de ruimtelijke ordening van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement leefmilieu en infrastructuur, administratie voor ruimtelijke ordening en huisvesting, een proces-verbaal op waarbij wordt vastgesteld dat op het grondgebied van de gemeente Breda, in het district Breda met kadastrale kenmerken 01/001/001/001 omtrents het bestuur dd. 27.05.1993 houdende wegering van de bouwvergunning een overdekt terras wederrechtelijk gebouwd en in stand gehouden werd. Beklaginge wordt als de verantwoordelijke opdrachtgever geïdentificeerd.

Het gebouw waartegen het overdekt terras werd aangebouwd betreft een gerestaureerde hoeve welke een beschermd monument is en gelegen is in de dorpskern van Breda in een woongebied.

Beklaagde verklaart dat er aanvankelijk op de plaats van de overtreding een open terras was en dat hij dit wegens uitbreiding van zijn cliënteel en plaatsgebrek heeft laten overdekken.

Hij deed de bouw aanvraag en na het gunstige advies van het College van Burgemeester en Schepenen van _____ was hij in de overtuiging dat ook de dienst ruimtelijke ordening en stedenbouw een gunstige beslissing zou nemen en begon hij in april 1993 de plaatsing van de veranda.

Achteraf vernam hij dat de dienst ruimtelijke ordening en stedenbouw op 10.05.1994 een ongunstig advies had gegeven.

Hierop kreeg hij op 27.05.1994 een weigering van bouwvergunning vanwege het College van Burgemeester en Schepenen van _____.

Hij tekende beroep aan bij de bestendige departatie en deze verklaarde zijn beroep ontvankelijk doch niet-gegrond.

BEOORDELING:

1.

De dagvaarding werd op 25.07.1994 gerundmeld op het hypotheekkantoor te _____ in _____ en is derhalve ontvankelijk.

2. Nopens de verjaring:

Het feit 1 heeft als tijdsomschrijving "*in april 1993*".

Het feit 2 loopt van "*1 april 1993 tot 22 juli 1994*"; deze laatste datum is de datum van de dagvaarding.

De verjaring maakt de openbare orde en moet ambtshalve onderzocht worden (Cass., 04.07.1904, Pag., 1, 323).

Hoe dient concreet berekend te worden?

De oplossing wordt gegeven in het cassatie-arrest van 08.03.2000 (Cass., 08.03.2000, Arr. Cass., _____, J.L.M.B., 2000, 1119, R.D.P., 2000, 844; zie ook meer summier: Cass., 05.02.2003, Cass., 15.09.1999, Arr. Cass., 1999, nr. 466).

merog oemt nog het effect van de wet van 11.12.1998 verrekend te worden waarbij als principe geldt dat de nieuwe wet onmiddellijk uitwerking heeft, zodat eerst en vooral moet gezocht worden naar een eventuele oorzaak van schorsing in de oorspronkelijke verjaringperiode, waarna de verjaringastuitende daad opnieuw dient opgezocht te worden; vanaf die daad begint dan de nieuwe periode van vijf jaar te lopen, die eventueel ook nog eens kan geschorst worden.

In strafzaken heeft de nieuwe wet, in de regel, onmiddellijke uitwerking, zedat de nieuwe, bij de W. 11.12.1998 bepaalde grond tot schorsing van de verjaring van toepassing is (Cass., 15.03.2000, Arr. Cass., 2000, nr. 179; Cass.,

08.03.2000, Arr. Cass., 2000, 531, J.L.M.B., 2000, 1119, R.D.P., 2000, 844).

Zolang de verjaring van de strafvordering niet is bereikt, is elke nieuwe grond van schorsing van deze verjaring, krachtens art. 3 Ger.W. en behoudens wettelijke uitzondering, onmiddellijk toepasselijk op het hangende rechtsgeding (Cass., 27.03.2001, A.R. Arr. Cass., 2001, nr.503 met conclusie van procureur-generaal

De wet van 11.12.1998, in werking getreden op 16.12.1998, is van toepassing op alle strafvorderingen die voor de datum van de inwerkingtreding van voornoemde wet zijn ontstaan en die op die datum krachtens de oude wet nog niet zijn verjaard; de nieuwe grond tot schorsing van de verjaring is bijgevolg van toepassing op de misdrijven die op de dag van het vonnis nog niet zijn verjaard (art. 24 V.T.Sv.) (Cass., 27.03.2001, A.R. Arr. Cass., 2001, nr. 503 met conclusie van

procureur-generaal Cass., 20.09.2000, A.R. Arr. Cass., 2000, nr. 482; Cass., 15.03.2000, Arr. Cass.,

Cass., 08.03.2000, Arr. Cass., 2000, 531, nr. 161, J.L.M.R., 2000, 1119, R.D.P., 2000, 844; Cass., 15.09.1999, A.R. Arr. Cass.,

Cass., 23.06.1999, A.R. Arr. Cass., 1999, Cass., 28.05.1997, Arr. Cass.,

Die regel is van toepassing op het geheel van de rechtspleging, vanaf de dag van de terechtzitting waarop de strafvordering is ingesteld voor de eerste rechter, zelfs als die rechter over die rechtsvordering reeds uitspraak gedaan heeft (Cass., 15.03.2000, A.R. Arr. Cass., 2000, nr. 179).

De dag waarop de schorsing plaats grijpt is inbegrepen in het aantal dagen schorsing; de dag waarop het feit plaats grijpt dat de schorsing beëindigt is niet inbegrepen in het aantal dagen schorsing (Cass., 15.03.2000, Arr. Cass., 2000, nr. 179).

Er was dus een schorsing van de verjaring voor een periode van één jaar vanaf 26.09.1994, datum van de inleiding voor het vonnisgerecht, tot en met 25.09.1995.

Gelet op het feit dat de verjaring ter zake de feiten 1 en 2, die een voortgezet misdrijf vormen, slechts een aanvang nam op 23.07.1994, dag na de dies in quo, liep de voormelde schorsingsperiode van één jaar in acht genomen, de aanvankelijke verjaringstermijn van 5 jaar tot 22.07.2000 om middernacht. Er dient trouwens opgemerkt te worden dat art. 65 Ssv. en art. 21 V.T.Sv. aldus gánterpreteerd dat bij een voortgezet misdrijf de verjaring begint te lopen op het ogenblik van het laatste feit dat met éénzelfde misdadig opzet is gepleegd en mits tussen geen van de feiten de verjaringstermijn is verlopen, de artt. 12, lid 2 en 14 Ger.W., gelezen in samenhang met art. 7 E.M.R.M., niet schendt (Arbitragehof, 22.06.2005, R.W., 2005-2006, 1217).

De laatste stichtingsdaad in deze periode is het zittingsblad van 10.04.2000, op welke datum de zaak uitgesteld werd naar de zitting van 20.11.2000.

Vanaf de datum van stelling begon een nieuwe verjaringstermijn van 5 jaar te lopen.

Waar de datum van stelling in de nieuwe periode van 5 jaar inbegrepen is, is de verjaring, behoudens nieuwe feiten van schorsing, welke te dezen niet voorhanden zijn, bereikt op 09.04.2005 om middernacht.

NOPENS DE HERSTELVORDERING:

1.

Bij brief dd. 17.03.1994 leidt de gemachtigde ambtenaar de herstellvordering in, hetzij het herstel van de plaats in de vorige staat, wat concreet inhoudt "afbraak".

Als motivering wordt gegeven:

"aangezien de hierboven vermelde wederrechtelijke constructie niet kan vergund worden en evenmin gedoogd, aangezien het gebouw waartegen ze werd gebouwd een beschermd monument is en het Bestuur van Monumenten en Landschappen een ongunstig advies gaf ervoor".

Bij brief dd. 04.08.1994 meldt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur dat hij zijn ingeleide herstellvordering bevestigt en dat hij in bijkomende orde een dwangsom van toenmalig- 2 000 BEF per dag vordert.

Bij brief dd. 12.08.2004 laat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur weten dat hij zijn vordering onverkort en ongewijzigd handhaaft.

Bij brief dd. 28.07.2004, door het openbaar ministerie neergelegd ter zitting van 13.12.2004, volhardt de stedenbouwkundig inspecteur in zijn herstellvordering en brengt daar enkele preciseringen aan.

2.

2.1.

De herstellvordering is in ieder geval op de toenmalig wettelijk bepaalde wijze ingeleid.

Voor het kenbaar maken van de herstellvordering is geen substantiële pleegvorm opgelegd; de strafrechter kan die vordering toekennen mits het bestuur duidelijk zijn wil en de redenen ervan heeft te kennen gegeven en de betrokkene daarover tegenspraak heeft kunnen voeren (Cass., 07.10.2003, A.R.

De herstellvordering, ongeacht welk herstel wordt gevraagd, is éénzelfde vordering, die er toe strekt de gevolgen van het stedenbouwkundige misdrijf te doen ophouden, en die samen met de strafvordering voor de rechter aanhangig wordt gemaakt. Deze herstellvordering bestaat zodra het bevoegde bestuur ze heeft ingesteld en ze blijft bestaan zolang de strafrechter daarover geen uitspraak heeft gedaan. Niets staat ernaan in de weg dat deze vordering in de loop van het geding wordt gewijzigd, zelfs voor het eerst in hoger beroep (Cass., 22.02.2005, A.R.; advies Proc. Gen., Cass., 07.10.2003, A.R.

Artikel 149 Stedenbouwdecreet 1999, zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003, noch enig ander wetsartikel bepaalt overigens dat het herstel van de plaats in de vorige toestand dat vóór 22 augustus 2003 werd gevorderd, door de stedenbouwkundige inspecteur opnieuw moet worden gevorderd of dat zijn vorige vordering aan de nieuwe wet moet worden aangepast (Cass., 23.11.2004, A.R.

De herstelvordering wordt bij gewone brief bij het parket ingeleid, in naam van het Vlaamse Gewest of van het college van burgemeester en schepenen, door de stedenbouwkundige inspecteurs en de aangestelden van het college van burgemeester en schepenen (Art. 149 § 2 DORO) (Cass., 10.06.2005, verenigde kamers, A.R.

Waar de gemachtigde ambtenaar zich tijdig aanstelde via zijn vordering bij brief dd. 17.03.1994, zoals naderhand gehandhaafd en gepreciseerd middels een aantal andere brieven (zie hoger sub 1), dient spijts de verjaring de herstelvordering toch ontmoet te worden.

2.2.

De herstelvordering strekt tot handhaving van de regels inzake stedenbouw (Cass., 15.11.2005 2° kamer, A.R. Cass., 03.06.2005, A.R.

Die handhaving bestaat in de afdwinging van de stedenbouwregels in die gevallen waarin die regels worden overtreden. In dit opzicht is de grondslag van de herstelvordering niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd. Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem begane overtreiding behoudt (Cass., 15.11.2005, 2° kamer, A.R.

De in artikel 149, §1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde herstelmaatregelen hebben een civielrechtelijk karakter (Cass., 02.05.2006, 2° kamer, A.R. Cass., 13.12.2005, 2° kamer, A.R. Cass., 10.06.2005, verenigde kamers, A.R. Cass., 03.06.2005, A.R.

Als bijzondere vorm van vergoeding of teruggave strekken zij ertoe een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad (Cass., 02.05.2006, 2° kamer, A.R. Cass., 09.09.2004, 1° kamer, A.R. zie ook de uitvoerige doctrinale uiteenzetting van toenmalig Adv. Gen. n zijn advies bij Cass., 24.02.2004, A.R. vooral rondnummers 7 e.v.).

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg. Deze wijziging brengt evenwel niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstelvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstelvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, daardoor zijn bevoegdheid verliest (Cass., 02.05.2006, 2° kamer, A.R.

Dit is een bevestiging van het standpunt dat het Hof van Cassatie reeds eerder innam, met name dat de opheffing van het strafbare karakter van feiten die voorheen een misdrijf uitmaakten, alleen het verval van de strafvordering tot gevolg heeft en dat deze wijziging evenwel niet meebrengt dat deze feiten niet langer een fout zouden zijn, noch dat de strafrechter voor wie de burgerlijke rechtsvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de feiten nog strafbaar waren, daardoor zijn bevoegdheid verliest (Cass., 13.12.2005, 2° kamer, A.R. Cass., 20.01.2004, 2° kamer, A.R. nr 30).

Ook vanuit dit standpunt is het dus duidelijk dat de herstellvordering overeind blijft en dient beoordeeld te worden.

2.3.

De Hoge Raad voor het Herstelbeleid is inmiddels samengesteld en in functie en heeft tevens een goedgekeurd huishoudelijk reglement (B.S., 13.01.2006, 2414-2417) doch moet niet meer verplicht door de Rechtbank geconsulteerd worden gelet op de vernietiging van art. 149 § 1, lid 1 DORO bij arrest dd. 19.01.2005 van het Arbitragehof en op art. 198 bis DORO.

Te dezen is de Rechtbank van oordeel dat er geen redenen voorhanden zijn om de ingediende vordering, die dateert van voor 01.05.2000 en nog niet voor eensluidend advies werd voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, alsnog voor eensluidend advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

2.4.

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de herstellvordering inzake stedenbouw op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwijking berust terwijl het niet aan de rechter staat de *opportunitéit* van die vordering te beoordelen; de keuze van de gepaste maatregel komt aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank toe; het bestuur heeft de beleidsvrijheid bij de keuze van de gevorderde herstelmaatregelen (Cass., 03.06.2005, 1st kamer, A.R.

Cass., 03.11.2004, A.R.

Cass., 12.10.2004, A.R.

Cass., 15.06.2004, A.R.

conclusie adv. gen

Cass., 15.06.2004, A.R.

Cass., 04.12.1990, A.R. nr.

[veroordeling tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand; verwerping cassatieberoep]; Cass., 15.06.1994, A.R. nr. 310

[veroordeling tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand; verwerping cassatieberoep]; Cass., 07.09.1994, A.R. nr. 360 [veroordeling tot

herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand; verwerping cassatieberoep]; Cass., 16.05.1995, A.R. nr. 238 [veroordeling tot herstel van de plaats

in de oorspronkelijke toestand; verwerping cassatieberoep]; Cass., 18.10.1995, A.R. nr. 442 [veroordeling tot herstel van de plaats in de oorspronke-

lijke toestand; verwerping cassatieberoep]; Cass., 06.09.2000, A.R.

nr. 444 [veroordeling tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand; verwerping cassatieberoep]. Toenmalig Adv. Gen. verwoorde

het in zijn conclusie bij het arrest van 15.06.2004 als volgt: "Door de rechter te verbieden de *opportunitéit* van de bestuurshandeling te beoordelen, vrijwaart zij

tegelijkertijd de bevoegdheid van het bestuur. Aldus vindt zij uiteindelijk haar grondslag in het fundamentele beginsel van de scheiding van de machten"; hierbij

verwees hij tevens naar de eensluidende rechtspraak van het Arbitragehof (Arbitragehof nr. dd. 28.03.2002 (overweging B.12.2), nr. dd.

15.10.2002 (overweging B.12.2) en nr. dd. 14.01.2003 ...

... (overweging B.5.2.): "Krachtens artikel 159 van de Grondwet geven de hoven en rechtbanken geen gevolg aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. Die toetsingsbevoegdheid reikt niet buiten het gebied van de externe en interne wettigheid van de bestuurshandelingen. Bij de beoordeling ervan mag de rechter zich niet begeven op het terrein van de opportuniteit, omdat dat erop zou neerkomen hem een bevoegdheid toe te kennen die onverenigbaar is met de beginselen die de verhoudingen regelen tussen de administratie en de rechtscolleges. Noch artikel 6.1 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, noch artikel 144 van de Grondwet vereisen dat de opportuniteit van een bestuurshandeling aan de controle van de rechter kan worden onderworpen" (Cass., 15.06.2004, concl. toen adv.-gen.).

Hierbij gaat de rechter na of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen en hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (Cass., 03.06.2005, 1^e kamer, A.R. Cass., 15.06.2004, A.R. Cass., 15.06.2004, A.R.

Noch het belang dat, voor een beklagde, de gevolgen van de wijzen van herstel, bedoeld in artikel 149 § 1 lid 1 DORO, kunnen hebben, noch de "relatief goede trouw" van die beklagde, noch de afwezigheid van klachten van de buren, noch de verzoenende houding van het gemeentebestuur doen echter afbreuk aan de interne wettelijkheid van de vordering die de gemachtigde ambtenaar met toepassing van dat artikel heeft ingesteld of tasten zijn vordering door machtsoverschrijding of machtsafwendings aan (Cass., 03.03.2004, 2^e kamer, A.R.

De Rechtbank stelt vast dat de wettigheid van de herstellvordering te dezen echter niet wordt betwist, zodat ze niet in het bijzonder moet negaan of die niet kennelijk onredelijk is, en dat zij met name de aard van de overtreiding, de omvang van de inbreuk op de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening voortvloeit uit het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, niet moet afwegen ten opzichte van de last die dit met zich meebrengt voor de beklagde (Cass., 23.11.2004, A.R. Cass., 04.02.2003, A.R. nr 80; Cass., 15.06.2004, A.R. concl. toen Adv. Gen.; Cass., 15.06.2004, A.R.

2.5.

Het misdrijf van instandhouding bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken (Cass., 21.02.2006, 2^e kamer, A.R.

Het onwettig instandhouden van de zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning uitgevoerde werken bestaat tot aan het herstel in de vorige staat of de regularisatie volgens een desbetreffende vergunning (Cass., 28.03.2006, 2^e kamer, A.R.

Zolang geen regularisatie van de onwettige toestand conform de daartoe afgeleverde vergunning, in voorkomend geval door het verrichten van de daartoe nodige werken, is uitgevoerd, moet het gevorderde herstel worden bevolen (Cass., 28.03.2006, 2^e kamer, A.R.).

Dat de rechter daarbij rekening moet houden met de ondertussen verleende vergunning, betekent niet dat door het enkele feit dat deze vergunning is afgeleverd, de onwettige toestand niet meer bestaat, en de herstellvordering zonder voorwerp wordt (Cass., 28.03.2006, 2^e kamer, A.R.).

Het betekent wel dat de rechter, rekening houdend met de eventueel opgelegde voorwaarden, moet nagaan of het herstel nog moet worden bevolen, en in welke mate (Cass., 28.03.2006, 2^e kamer, A.R.).

Met andere woorden: zelfs als er een regularisatievergunning zou zijn, dan nog wordt de herstellvordering niet zonder voorwerp.

In casu is er echter geen enkele vergunning, wat beklaagde in zijn verhoor ook erkende.

Sindsdien is de toestand blijkbaar niet veranderd.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt bovendien dat de wederrechtelijke constructie niet kan vergund worden en evenmin gedoogd worden, aangezien het gebouw waartegen ze werd gebouwd een beschermd monument is en het Bestuur van Monumenten en Landschappen een ongunstig advies gaf ervoor.

Bovendien gaat het niet op de vergelijking te maken met het voorheen op dezelfde plaats blijkbaar bestaand (volgens beklaagde) open niet-overdekt terras, vermits de essentie daarvan is dat het een onmiddellijk wegneembaar iets was dat uit losse onderdelen (tafels en stoelen) bestond en dat de eigenheid van het monument, waaronder de muren en de muuropeningen, niet aantastte.

De Rechtbank is dan ook verplicht op de gevorderde herstellvordering in te gaan (Cass., 28.03.2006, 2e kamer, A.R.), hetzij herstel van de plaats in de voorgaande staat, wat in casu betekent afbraak van het zonder vergunning aangebouwde overdekt terras.

De termijn hiertoe wordt bepaald op één jaar nadat het huidig vonnis kracht van gewijsde zal bekomen hebben, dit onder verbeurte van een dwangsom van 49,58 EUR per dag vertraging en waarbij de dwangsommen slechts kunnen verbeuren tot een maximumbedrag bereikt is van 25 000,00 EUR.

OM DEZE REDESEN :

Crelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 21 VtSv;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194 en 195 van het wetboek van strafvordering.

artikelen 1385bis en volgende van het Gerechtelijk Wetboek ;

DE RECHTBANK,

Rechtloende **OP TEGENSPRAAK**;

Spreekt het vervul van strafvordering uit nu de feiten verjuurd zijn.

Legt de kosten van het geding, begroot op 40,79 EUR ten laste van de Staat.

NOPENS HET HERSTEL :

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk, toelaatbaar en gegrond.

Beveelt het herstel van de plaats in de voorgaande staat, wat concreet betekent afbraak van het zonder vergunning aangebouwde overdekt terras.

Bepaalt de tijd daarvoor op **één jaar** te rekenen vanaf de dag van het kracht van gewijde bekomen van huidig vonnis.

Bij gebreke door de veroordeelde te voorzien in het volledig herstel binnen de gestelde termijn, veroordeelt de gedagde tot een **DWANGSOM van 49,58 EUR per dag** vertraging en met een maximum van 25 000,00 EUR in de uitvoering van de herstelwerken

* * * * *

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld;

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **acht en twintig juni tweeduizend en zes.**

Wat zefelden:

alleenrechtsprekend rechter
substituut procureur des Konings;
e.a. adjunct-griffier